

که واردات از تولید داخلی بسیار به صرفه تر است و با وجود اینکه دانش فنی آن در داخل وجود دارد، در حال حاضر می توانیم از طریق واردات رفع نیاز کنیم و در آینده اگر ضرورتی وجود داشت به تولید داخلی بپردازیم.

با این حال، لازم است که مدیران بنا به ضرورت اقدام به واردات کنند نه اینکه اصل را بر واردات بگذارند و استفاده از توان داخلی را در اولویت دوم قرار دهند.

نیاز است تا نگاه حمایت گرایانه از بخش دانش بنیان در مدیران تقویت شود و فرهنگ واردات در بین مدیران کمرنگ شود.

در کنار این موارد، نیاز است که از طریق نهادهای بالادستی نیز استفاده از تولیدات دانش بنیان الزام آور شود.

خوشبختانه این موضوع در بخش نفت وجود دارد و براساس بخشنامه ها و ابلاغیه های صادر شده، مدیران موظف به تأمین نیازها از داخل شده اند و وارداتی که در حال انجام است، تنها بنا به ضرورت و اجبار صورت می گیرد.

به جرأت می توان گفت در بخش نفت اگر توانمندی وجود داشته باشد، از طرف شرکتها مورد تقاضا قرار می گیرد.

ما توانایی آنها تأیید نشد که آنها را کنار گذاشتیم.

در مجموع می توان گفت یک بخشی که نگاه منفی مدیران به شرکت های دانش بنیان را ایجاد کرده به خاطر این بوده که در گذشته، شرکت هایی با این عنوان معرفی شدند که واقعا دانش بنیان نبودند و به انگیزه سوداگری در واردات از این مسیر وارد شدند و از مزایای شرکت های دانش بنیان سوءاستفاده کردند.

بحث دیگری که باعث رویگردانی مدیران از دانش بنیان ها شده بود، این است که در مجموع تکنولوژی ها و دانش فنی داخلی نیز در برخی موارد همچنان به حدی نرسیده که بتواند نیازها را برطرف کند.

در صنعت نفت در حال حاضر ۸۵ درصد از نیازها در داخل تأمین می شود و تولیدات به این میزان خودکفا شده است و در ۱۵ سال گذشته، بطور خیره کننده ای توانمندی های داخلی افزایش یافت اما انتظار داریم درصد خودکفایی صنعت بیش از این افزایش یابد و بتوانیم میزان بسیار بالاتری از نیازها را در داخل تأمین کنیم.

در کنار این موارد، در بخشی از تقاضای موجود نیز مشاهده می شود

ریشه این نگاه در کجاست؟

بالتبع این نگاه در صنایع و از جمله صنعت نفت هم وجود دارد که بخشی از آن به رفتار نادرست افرادی بازمی گردد که در چهارچوب شرکت های دانش بنیان به شرکت های بزرگ نفتی معرفی شدند.

با این حال نمی توان تنها به دلیل شکست های گذشته از شرکت های دانش بنیان چشم پوشی کرد و لازم است حتی اگر بارها شکست می خوریم باز هم سرمایه گذاری خود را از طریق شرکت های دانش بنیان ادامه دهیم.

از طرفی نیز لازم است تا عرضه کننده خدمات یا محصولات که اینجا شرکت های دانش بنیان هستند، نیز اعتمادسازی لازم را برای شرکت های بزرگ انجام دهند و دیدگاه مدیران در خصوص فعالیت ها و توانایی های خود را مثبت کنند.

در این زمینه، در پارک نیز توجه داشتیم تا شرکت هایی را وارد کنیم که توانمند باشند و بتوان به دانش و ظرفیت آنها اعتماد کرد.

حتی در برخی موارد، شرکت ها تأییدیه ها و مجوزهایی را از جاهای مختلفی مثل پژوهشکده وزارت نفت و غیره ارائه دادند اما در بررسی های

ویژه نامه
صنعت نفت
«دانش بنیان»

ایران

اردیبهشت ۱۴۰۲